

BADALONA

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

CATALA

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Arbós i comarca, un mes, 150 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Problemes econòmics EL VI

S'és entrada la collita; mitjana en unes comarques, dolenta en altres, per manca de pluges: aquesta manca, però, ha fet pujar una mica el grau: el mostí, generalment, és bo, on han sabut endegar-lo. I en aquesta hora, els viticultors, en possessió, la majoria d'ells, de la collita anterior, pregunten: Què en farem del vi?

S'han fet tractats i «modus vivendi» amb totes les nacions consumidores; s'han sacrificat, a favor del vi, molts interessos industrials: i el vi no surt d'Espanya; el vi no es ven, ni a baix preu, si no es vi d'alta graduació que permeti un desdoblament d'aigua. El vi és una mercaderia especial. Si teniu blat, si teniu fruita, patates o un altre producte qualsevol de la terra, fins oli, i necessiteu diners, amb una petita rebaixa de preu amb relació al corrent del mercat, trobareu comprador: del vi, no; quan els compradors no es mouen, el vi no surt dels cellers. El vi és un corredor d'hipoteques, quan no ho és de la usura.

Fa temps que el vi no es ven: els estrangers, amb moneda depreciada o regida aquesta per savia política proteccionista, no importen; els espanyols, químics saberuts o taumaturgs destres, copren molt menys del que venen; els destiladors, per error de legislació, és decanten al consum d'altres productes: així, en publicar-se les darreres disposicions sobre alcohols, el blat de moro, producció que no satisfà el consum nacional, puja de preu, i el vi, que ha volgut ésser protegit, no es mou, no es ven. Política econòmica exterior i interior completament equivocada; política de proveïments abandonada en absolut.

No és estrany que en llocs on és possible el conreu dels arbres i en llocs on poden donar-se certs farratges de secà, velem arrancar els ceps, que representen un valor immens, restant així, de l'economia espanyola, un capital important que no tornarà a incorporar-s'hi mai més. El problema de la vinya es resol per procediment maltuosià. Quina desgracia! Ahir s'arrencaven les suredes centenaries; avui s'arrebassen els ceps. I si es

Banc Comercial de Tarragona

CAPITAL Ptes. 5.000.000
RESERVES Ptes. 450.000

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxiliària: «Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

Admetem subscripcions, lliures de comissió per a la Emissió de OBLIGACIONS DEL TRESOR per pes setes 1.275.000.000 a l'interès del 5%, lliure d'impostos, venciment a 4 anys, amb prima d'amortització del 1%, que tindrà efecte el dia 4 de Novembre, al tipus de la par.

Els títols seran:

de la serie A. pessetes 500
de la id. B. » 5.000

amb cupó trimestral venciment 4 Febrer, 4 Maig, 4 Agost i 4 Novembre.

EL BANC COMERCIAL DE TARRAGONA està en disposició de realitzar tota mena d'operacions de

BANCA — BORSA — CANVI

quedant a la disposició de nostres clients i del públic en general per si tenen el gust de consultar-nos per qualsevolga operació que'ls pugui interessar.

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 i CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

ALTRES AGENCIES:

Morell :-: Torredembarra :-: Vilaseca

sebra blat és perquè es sosté artificialment el preu, contribuint a fer impossible la rebaixa dels jornals en les regions industrials.

Però és que no te solució el problema de la vinya? A voltes creiem que no. Quan veiem, referint-nos a Catalunya, la regió d'Espanya que produeix més vi, que els jornals se mantenen a vuit i nou pessetes, que els adobs naturals, pel transport i altres causes—la del jornal car, també—són caríssims, que malgrat els tractats amb altres nacions productores de primeres matèries per als adobs minerals, aquets no s'abaratixen, que el sofre segueix a baix preu i les fustes estrangeres pel botam, no baixen, som tan pesimistes que de tenir vinya, arrencariem els ceps, desconfiant de tota acció del poder, que té, per uns productes, excés de protecció, i per altres, equivocacions ruïnoses no atenent sinó els interessos del Tresor, molt respectables, perquè són de tots, però massa ambiciosos o massa forçats a cobrir despeses d'una mala política econòmica i financiera.

La solució del problema del vi, se l'han de donar els mateixos vinyaters, industrialitzant la producció. L'ensenyança tècnica, la cooperació, el sindicat, la creació de marques, poden i han de donar al vi un preu remunerador, que, avui, desgraciadament, no té. Si, això per una banda, i per l'altra una persecució honrada i celosa del frau i mixtificació, junt al que podríem dir-ne una generositat municipal, no encarrilen el problema, l'esdevenidor de la nostra viticultura és ben trist. El consum interior, malgrat les tendències de la ciència mèdica, potser creix, com creix, per una millora de la situació interior, de l'èxode del camp a ciutat, generadora de vicis, el consum del tabac i dels aperitius, per exemple: però no creix la venda del vi.

Resoldre aquest problema és obra, en part petita, de l'Estat, en gran part, del propi col·lter. Però, si que ens espanta considerar, que tenint Espanya el millor vi generós del món, el de Xereç, aquest producte, per equívocs i cobejances dels productors, ha estat substituït en tots els mercats per altres vins que, de qualitat inferior, han proclamat la honradesa del col·lter i el seu esperit comercial.

F. AGULLÓ I VIDAL
(La Veu de Catalunya)

Converses Filològiques

(De «La Publicitat»)

LV

En els compostos del numeral *unum*, la forma amb *n*, és un adjectiu i la forma sense *n* és un pronom: *Algun, cada un, cadascun* són adjectius; *algú cada u, cadascú, ningú* són pronoms (així com *u* en tot és *u*).

Algun és un adjectiu i fa el femení *alguna*. (No parlem açí de les formes de plural, en què la distinció entre l'adjectiu i el pronom no és la mateixa que en singular i l'ús de les quals no dona lloc a cap dubte) Ex.: *Algun dia. Algunes nits. Llibres? en tinc alguns. Plomes? en tinc algunes.* *Algú* és un pronom i és invariable. Ex.: *Ha vingut algú? Algú ha dit que això no és veritat.* Fixem-nos bé: *algú* és l'equivalent d'*alguna persona*, mentre que *algun* és un mot atribuït que qualifica un nom expressat o sobre entès. *Algú* tradueix *alguien*, *algun* tradueix *algun o alguno*. *Algun* cop hem sentit a dir, referint-se a un grup d'homes, *algú d'ells*, té naturalment, la seva explicació, però és indubtablement preferible *algun*. Referint-nos a un grup de dones, diríem *alguna d'elles*, i el masculí d'*alguna* no és *algú* sinó *algun*.

La mateixa diferència que hi ha entre *algú* i *algun* (femení *alguna*), hi ha entre *cadascú* i *cadascun* (femení *cadascuna*); i així en un passatge com el següent trobaríem més just *cadascun* que no *cadascú*: «El moliner acompanyà els dos captaires a l'hostal. Tot fent camí, els dos captaires observaven el tarannà del moliner i *cadascú* creia endevinar...». És cert que en algun cas sembla lícita la substitució de l'adjectiu *cadascun* pel pronom *cadascú*, però en la mateixa mesura que és practicada la substitució de tots per tothom. *Quan partiren eren una quarantena, i tothom caminava amb delit.* Paral·lelament: *Quan partiren eren una quarantena, i cadascú duia el seu gos.*

P. FABRA

LA SINCERITAT

Es la sinceritat una disposició natural? Difícil és saber-ho amb exactitud.

En efecte; a l'edat en que comença a revelar-se en els infants per certs signes intel·ligibles, han sigut víctimes de tants d'enganyos, que ja coneixen la mentida per experiència.

L'han apres a costa seva.

I, ademés, se'ls ha ensenyat a fer-ne ús.

De promeses falses i d'amenaques vanes se n'han esmerçat tantes, que als dos anys d'edat, sab molt bé el nen la gran diferència que hi ha del dir al fer.

Generalment es creu que és convenient pel nen enganyar-lo alguna vegada... *Res mes equivocati*

El petit a qui s'ha fet pendre un emètic assegurant-li que té molt bon gust, no oblida l'enganyifa ni la perdonarà en molt de temps. Se l'ha enganyat una vegada però és segur que no tornarà a caure en el parany: *manet... reposum.*

I com, prescindint de la moral, la mentida és molt útil al nen per assolir els seus fins, instintivament es decanta *ell també* a dissimular, per tal d'evitar-se els renys i càstigs que tem.

Res menys lògic que predicar-li franquesa, donant-li exemples de falsedat!

No s'atrevirà a dir: faig com els meus pares... però ho pensarà.

Les preguntes que a totes hores tenen els pares a la boca: *Qui ha fet això?... Has sigut tu, qui ha fet tal cosa?...* són així mateix un poderós estimul per la dissimulació.

En lloc de COMENÇAR enterant-se de ço que ha ocorregut; en lloc d'obrir avans que tot una informació per enterar-se del que ha passat: es limiten, per negligència, a interrogar el suposat culpable, donant-li a comprendre amb la mateixa pregunta, que s'està en el dubte o en l'ignorància.

De manera que el nen amb una mentida pot escapar-se del càstig!

Quina tentació tan seductora!

Clarament es veu que esperar que ell mateix es denunciï, que es traïcioni i s'atrengui el càstic, no es estimula la llealtat, sinó demanar més de ço que és raonable exigir, i amb freqüència més del que pot donar: un variable acte d'heroisme! Al menys si confessa la culpa, redueixi's considerablement la pena merescuda, per recompensar la bona fe del nen que declara noblement les seves faltes. Si no s'estableix una gran diferència en la repremsió, el nen recordarà que el seu candor ha sigut la causa del seu disgust, i pendrà la resolució de no renovar les seves confessions.

Es un fet comprovat que la tendència a mentir arriba al màxim entre els quatre i cinc anys d'edat. Llavors el nen es prou grandet per fer moltes entremaliadures que el fan acreedor a reprimendes; i és encara massa petit perquè la consciència parli amb claretat a la seva ànima.

El seu objectiu és assegurar-se l'impunitat.

En resum: no l'enganyem si no volem correr el risc d'ésser enganyats, i esforcem-nos en guanyar-nos per complir la seva confiança.

La seva franquesa serà la recompensa.

Tractar-lo «com amic» que sempre interroguem o faci confidències, equival a facilitar una intimitat que pot ésser una garantia preciosa: el doble paper de pares que ordenen algunes vegades, d'amics que aconsellen sempre, és perfectament conciliable.

Sobretot tingui's cuidat en no burlar-se de l'ingenuïtat o dels escrúpols del nen! I amb major molit convé no publicar-los.

Una sola confidència divulgada, pot induir-lo a ésser en el successiu reservat fins per les coses insignificants.

No són els més digne d'respecte els ingenuus secrets d'aquestes ànimes virginals?

F. NICOLAY

El sermó d'un infant

(Conte de la Engadina)

El senyor Pere obrí de bon dematí la porta de la casa i sortí a fora guaitant el cel i examinant el temps. Feta fresca i estava serè. Les estrelles s'anaven esblaint i damunt de les muntanyes apuntava l'aurora.

—Avui anirem a llaurar—va dir-se el senyor Pere; llavors se'n va anar a l'estable tot xiulant una cansoneta.

La dona que justament era a la cuina i preparava estelles per a fer el cafè, va pensar tota contenta:—Avui gasta ell bon humor—.

I en efecte, el senyor Pere estava de bon humor i de bona lluna. Ço que no solia passar sovint al senyor Pere.

Va beure cafè i va entrar al quarto del seu oncle, son nebot, el petit Cristlà, dient.

—Oncle Pere,? eh que puc venir amb vos?

—Vina, doncs!

Les eines de conreu eren a punt. El senyor Pere va enganxar els bous.

—Au?—

En Cristlà anava al costat de l'oncle.

Deu passes enllà de la casa, s'aturà el senyor Pere, preguntant:

—No m'he descuidat pas res, Cristlà?—

Cristlà, després de rumiar una estona, va

—Sí, oncle, vos encara no heu renegat—.

El senyor Pere s'el guaità tot parat; però no dir paraula. No sabia que contestar al petit fillo.

Caminant al costat del carro, sentia sens dubte d'ell les paraules:

—Oncle, vos encara no heu renegat.—

Ell havia sentit dir mes d'un sermó sobre el negar, i amb tot havia seguit sent el vell pecat. Mes la paraula de l'infant va entrar mes endins. Cada cop que anava a sortir un renec dels llavis, de llavors endavant sentia sempre a Cristlà que li deia:

—Oncle, vos encara no heu renegat.—

Desde aquell dia el senyor Pere no va renegar més.

Així els infants poden predicar als grans. (Traducció directa del idioma ladin al català)

C. BRIGUES

...!!!

Adéu, mon amic, Febus va a la posta; la nit desplega ja son mantell bru. Endebades espero ta resposta: un au és qui em contesta en lloc de tu.

Que bell està l'espai! Ja les estrelles, tremoloses, comencen a sortir. Qui sap, amic, si n'hi ha alguna d'elles guadora fidel del meu destí!

Em sento feble en aquesta hora santa; abomino la vida, i fins m'espanta la lleu remor que fa Eol en passar.

L'ànima et faré forta, em vas dir un dia, i ets tu que em fas sentir greu melangia, i és per tu que he après a sospirar.

MARIA ROIG I VERDAQUER

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XX. després de Pentacosta.—Avui a dos quarts de 12 Catecisme de Perseverància, a dos quarts de quatre Doctrina i a les cinc Rosari, visita a Nostra Senyora de la Cort i Plàtica Dominical.

Dissabte: Festa de Tots-Sants. Les misses i Oficis en els jorns festius. A la tarda a dos quarts de quatre Vísperes de Difunts, seguidament es diran les tres parts de Rosari i a continuació Absolta general.

Dimecres i dijous aniversaris per Mn. Quirze Tintorer. Misses.—Demà a dos quarts de vuit per Josep Escarrrà Malla. Dimarts a les 6 per Carme Altet, a les set a dos quarts de vuit per Camil Malla. Dijous a dos quarts de vuit per Josep Altet.

■ ■ ■

ESPORTIVA

El dimecres passat tingué lloc en la Sala Pública reunió general extraordinària de segona convocatòria de l'Agrupació Deportiva Arbós.

El Sr. President donà compte de les gestions portades a cap per la Junta actual en el primer trimestre d'actuació.

Fàbrica de Mosàic Hidràulic Casa JULIVERT

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigüeres, lavabos, piques, waters, safareixos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

:-:

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: **Maria Galvez. Carrer Major**

Gran serreria mecànica

Magatzem de tota mena de fustes i vigues de pi del país

Serveis ràpids i molt econòmics

Josep M.ª Camell

Llorens del Penades (Tarragona)

PER A VENDRE: a bon preu

Dugues botes de vuit carges i mitja.

Una id. nou id. id.

Una premsa petita per vi blanc.

Una TARTANA.

Un XARRET.

Una JARDINERA.

Guarniments negres.

id. rossos.

Torre Bell-esguart—BADALOTA—Arbós

Diu que, en entrar, trobaren en caixa 11'70 pessetes en metàl·lic i 32 pessetes en rebuts pendents de cobro. Però també van trobar un ròssec atrassat de moltes pessetes de les quals se n'han satisfets ja 483 pessetes quedant en caixa 198'70 pessetes en metàl·lic i 41 pessetes en rebuts atrassats.

A continuació exposa que la Junta Directiva per tal d'aclarir el comptes de l'Agrupació durant el període en que fou president el Sr. Joan Amiguet, ha revisat acuradament el llibre de Caixa, i en ell es troben irregularitats que considera un deure posar en coneixement de la general. En els encontres amb partits forasters consten en els llibres les sortides de les quantitats que pagava el Club, quan aquells venien a visitar-los; però quan el club anava als camps forasters, ni en el diari ni en el llibre de caixa la major part de les vegades no consta cap entrada de les quantitats que segurament devia percebre el club ni la manera com aquestes quantitats siguerent esmerçades. Demostra també com en el partit de la Festa Major de l'any passat, deixen de consignar-se un bon nombre d'entrades de taquilla. Expressa, ademés, que el Sr. Joan Amiguet ha presentat compte de les banderes molt exagerat. Per tot lo qual, el Sr. President en nom de la Directiva, proposa a la general que dongui la solució més pertinent per solventar aquestes irregularitats en la comptabilitat de l'ex-president; i després d'exposar la seva opinió varis socis, i considerant que no pot fixar-se exactament la quantitat a que ascendeixen aquestes irregularitats, però tenint en compte que evidentment és una quantitat superior a la que el club deu a l'ex-president

s'acorda per aclamació donar per saldat el presteu de 450 pessetes i el compte de les banderes.

El deute de la societat en el moment actual és doncs el següent: 36 accions a 25 pessetes una, 900 pessetes; 120 rebuts provisionals a 0'50 pessetes, 60 pessetes; comptes atrassats, 344'75 pessetes.

A continuació explica el President que la Junta ha cregut convenient formar el *team* exclusivament amb jugadors locals, puix l'estat econòmic del club no permet altra cosa, ja que els jugadors forasters costaren en el primer semestre de l'any corrent la quantitat de 224'10 pessetes.

Dona compte també del trasllat del local social al Bar Arbosenc, tota vegada que aquí el club no paga res de lloguer ni de llum, així com també diu que el club s'ha subscrit a les revistes d'esport «El Mundo Deportivo» «Penadés Deportivo» i «La Jornada Deportiva».

Troba-se que s'han satisfet 70 pessetes per l'«Historia de España d'Opiso» adquirida pel club, i que s'han de pagar encara 80 pessetes, proposa que si algú vol continuar pagant la subscripció i aprontar una part de la quantitat pagada, se li lliurarà l'«Historia de España» però que si ningú la vol en aquestes condicions, abans no se la quedi la casa venedora, se la quedarà un soci que anirà satisfent els terminis succesius. Quan el «Diccionari Català Salvat», diu que ja està tot pagat, però que considerant que té poca utilitat pel club, s'ha posat en venda per mòdic preu.

I no havent-hi res més per tractar s'aixeca la sessió.

El diumenge prop-passat lluitaren en el camp d'esports de l'A. D. A. un partit de futbol amistós el primer equip de Santa Oliva i un reserva local.

Marcadament superiors els arbosencs no tingueren d'esforçar-se molt per foradar 6 vegades la xarxa contrària.

Els forasters, malgrat els seus esforços, no pogueren apuntar-se cap tantó.

Avui el primer equip es traslladarà a la Bisbal del Penadés per contendir amb el primer de l'«Unió Bisbalenca»

En el camp d'aquesta vila lluitaràn els infantils de La Granada i els de l'Arbós.

Productes ARPA

Sabó "Manelic"

Sabó "ARPA"

Fabricació exclusiva de Lluís Romagosa
Fàbrica en Sant Martí (Barcelona)
Internacional, 50.-Teléfon 553 S. M.

MEL DE ROMANI

Obtinguda pel sistema movillista

Calitat insuperable : Puresa garantida

Preus econòmics

Punts de venda A. Romagosa, Major 15
R. Escarrà, Major 34
J. Ferrer, Major 31

— ARBÓS —

Pel dia de Tots-Sants està anunciat l'interessant partit dels primers infantils de l'Associació d'Alumnes Obrers de Vilanova i de l'A. D. A.

El fet de que han de trobar-se en front dos equips infantils considerats com dels millors de la comarca, ha despertat en gran manera l'interès dels aficionats a l'esport, ço que fa preveure una bona entrada en el nostre camp.

VARIA

Els soldats En Joan Mestres Barreres i En Joaquim Sumoy Figueras pertanyents al batalló expedicionari Al-masa n.º 18, 2.ª companyia, i que es troben lluitant a l'Àfrica, desitgen padrina de guerra.

El dia 23 dels corrents finí Na Dolors Sensé vídua Romagosa, mare del nostre amic en Manel Romagosa Sensé. A l'amic i demés familiars adrecem l'expressió de nostre condol.

Dijous passat tingué lloc en l'Església Parroquial d'aquesta vila, l'enllaç matrimonial del jove en Josep Pardo Figueras amb la jovencella Na Francesca Suarez Ayuso. Desitgem als novells esposos llarga lluna de mel.

Amb motiu de la pena que afligeix a l'amic En Manel Romagosa, entusiasta col·laborador de la tasca de l'Elenc Artístic Arbosenc, aquest ha sospès la funció que tenia anunciada per la diada de Tots-Sants.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Hotel Ibérica del Padre

13 Conde Asalto, 13 Teléfon 4.915 A
BARCELONA

AVIS

Aquesta Casa, ara fa poc reformada, disposa d'un gran nombre d'habitacions amb tot el Confort modern.

HOTEL

recomanable a totes les persones que han de traslladar-se a Barcelona, especialment als que celebren el viatge de noces per estar emplaçat en el lloc més cèntric de la capital.

Preus reduïts

Les Amèriques

Major, 43 Telefon 679 Misers, 2

ARBÓS

Temporada d'Ivern de 1924-25

La verdadera Moda, la Varietat d'articles a escollir, la Baratura en que tindrem marcats els preus, la Bondat de nostres gèneres, fan que cada dia la venda augmenti en aquesta vostra Casa, que compta amb les millors condicions per poder donar mes aventatges que en altres viles.

Importants compres de gèneres de punt i abrics de totes mides

No compreu sens veure ço que tenim i a quin preu venem. Val la pena de mirar el céntim i preu per preu a casa. Es ridícol pagar mes cart i venir carregats de fora. Veniu a admirar nostres Aparadors on es destaquen les Modes que van sortint. Trobareu a escollir ABRICS FETS PER A SENYORS. Els tenim que el que s'en posa un ja no se'l tren. Elegants i barato.

FLASSADES TOT LLANA, 8 RATLLES: 32 PESSETES

La Casa Vallés

desde'l 15 de Setembre

obsequiarà als seus clients amb uns bons numerats en combinació amb la Rifa de Nadal per sortejar entre ells una formosa

BATERIA DE CUINA

Despatx: Major, 46 Arbós

ISIDRE CAMELL

Gran taller i serreria mecànica

Construcció de tota classe de caixes d'embalatge
Important existència de cairats, vigues, llates, etc.

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Preus limitadíssims en tots els treballs

Es serra a hores pels particulars

Muralla núm. 28

Arbós del Penadés

TRANSPORT-RAPIT ARBOSENC

de

Josep Esteve i Jaume Guardiola

Arbós - Vilafranca - Barcelona

I VICE-VERSA

viatge d'anada i tornada al mateix dia

Dilluns, Dimecres i Dissabtes

Serietat, economia i rapidesa en tots els encàrrecs. S'admeten tota mena de recados: es recullen i es porten a domicili.

L'auto-transport està a disposició dels industrials i públic en general per tota classe de transports allí on convingui.

MÁXIMA ECONOMÍA

Sortida: Plaça Arbós, a les 7 del matí

Despatx i encàrrecs

ARBÓS: Carrer Migdia, número 5.

VILAFRANCA:

BARCELONA: Carrer Cano, 48 (Poble Sec).

Per a comoditat dels veïns de Banyeres, Llorens i Sant Jaume, aquesta empresa ha combinat sortir de Llorens a un quart de 7 del matí el dimecres de cada setmana, admetent encàrrecs el Sr. I. Camell.

Disponible

